

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) S. Stratan

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Sandiuc împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recalcularea vechimii în muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, admis apelul declarat de Vitalie Sandiuc și modificată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 14 martie 2016,

c o n s t a t ă:

La 14 decembrie 2015 Vitalie Sandiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la recalcularea vechimii în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, începând cu anul 1994 activează în cadrul organelor afacerilor interne ale Republicii Moldova în funcții a efectivului de trupă și a corpului de comandă, deținând în prezent funcția de ofițer superior de investigații al IP Dondușeni, în grad de căpitan de poliție.

Sușține că, până în prezent vechimea în muncă i se calculează fără avantaje (două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu) pentru perioada serviciului în cadrul Batalionului Serviciului de Escortă și Pază, cât și pentru perioada serviciului în cadrul Izolatorului de detenție provizorie, fapt ce a servit temei pentru înaintarea cererii prelabile către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne.

Astfel, indică reclamantul că prin răspunsul Direcției Generale Resurse Umane a Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/P-586/15 din 13 noiembrie 2015, i s-a comunicat că cererea prealabilă privind efectuarea recalculării vechimii în muncă a fost expediată după competență Inspectoratului General al Poliției.

Ulterior, prin răspunsul nr. 34/2-P-344/15 din 24 noiembrie 2015 al Inspectoratului General al Poliției, i s-a comunicat că în conformitate cu art. 3 și art. 4 alin. (1) Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, perioada de activitate în cadrul Izolatoarelor de detenție provizorie, nu poate fi raportată la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și ale Legii asigurării cu pensii a militarilor și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, în partea ce ține de calcularea vechimii în muncă cu avantaje, cererea prealabilă fiind respinsă.

Astfel, reclamantul invocă dezacordul cu refuzul Inspectoratului General al Poliției, pe care îl consideră ilegal deoarece nu a fost soluționată cererea sa cu privire la un drept prevăzut de lege.

În acest sens, susține că Inspectoratul General al Poliției urma să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculându-se două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă în perioada de activitate 01 august 1997 - 15 februarie 1999 și în cadrul Izolatorului de detenție provizorie în perioada 15 februarie 1999 - 12 iulie 2013, din considerentele că pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne, și anume în subdiviziunile menționate, a fost supus riscului sănătății și vieții având contact direct cu persoanele contagioase, bolnavi psihic, infectați cu HIV, tuberculoză și alte maladii periculoase și, respectiv, a condițiilor nefavorabile de lucru.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul Vitalie Sandiuc a depus cerere de concretizare a pretențiilor, indicând în calitate de pârât și Ministerul Afacerilor Interne și solicitând să fie declarat drept ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-P344/15 din 24 noiembrie 2015, cât și nesoluționarea cererii de către Ministerul Afacerilor Interne și obligarea Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne să-i efectueze recalcularea vechimii în muncă cu includerea avantajelor, două luni vechime pentru o lună în serviciu, pe perioada activării sale în cadrul Batalionului serviciului de escortă și pază al Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău în perioada 01 august 1997 - 15 februarie 1999 și în cadrul Izolatorului de detenție provizorie în perioada 15 februarie 1999 - 12 iulie 2013. (f.d. 27-28)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2016 acțiunea s-a admis parțial.

S-a declarat ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-P-344/15 din 24 noiembrie 2015.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să efectueze recalcularea vechimii în muncă a lui Vitalie Sandiuc, cu includerea în ea a avantajelor, două luni vechime pentru o lună de serviciu, pe perioada activării sale în cadrul Batalionului serviciului de escortă și pază al Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău în perioada

01 august 1997 - 15 februarie 1999 și în cadrul Izolatorului de detenție provizorie în perioada 15 februarie 1999 - 12 iulie 2013.

S-au respins pretențiile înaintate de către reclamant împotriva Ministerului Afacerilor Interne, ca nefondate.

La 15 martie 2016 Inspectoratul General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Ulterior, la 13 aprilie 2016, Vitalie Sandiuc a declarat apel prin care a solicitat modificarea hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2016, în partea perioadei de calcul a vechimii în muncă pentru perioada serviciului în cadrul Izolatorului de detenție provizorie, și anume, sintagma „în perioada 15 februarie 1999 - 12 iulie 2013” să fie modificată cu sintagma „în perioada 15 februarie 1999 - 01 martie 2000”, cu menținerea în rest a hotărârii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a admis apelul declarat de Vitalie Sandiuc și s-a modificat hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2016 în partea perioadei de calcul a vechimii de muncă a lui Vitalie Sandiuc în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al CPs Drochia, aceasta incluzând perioada din 15 februarie 1999 până la 01 martie 2000. În rest, hotărârea s-a menținut fără modificări.

La 07 iulie 2016, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Sandiuc împotriva Inspectoratului General al Poliției să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe au fost adoptate cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Totodată, invocă că instanțele de judecată au dat apreciere numai argumentelor intimatului, considerându-le întemeiate, pe când argumentele Inspectoratului General al Poliției nu au fost luate în considerație.

Menționează că instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe, a interpretat eronat prevederile art. 18 lit. c) Legea asigurării cu pensii a militarilor și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 și nu a ținut cont de rigorile art. 3 și art. 4 alin. (1) Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996.

La fel, invocă că instanțele de judecată au aplicat eronat art. 33 alin. (2) Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996.

La 22 august 2016, avocatul Vadim Pavalachi în interesele intimatului Vitalie Sandiuc a depus referință, prin care a indicat că argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 a fost depus la 07 iulie 2016, acesta se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul Inspectoratul General al Poliției și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în

urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratului General al Poliției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari